

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre politiets aflytningsmuligheder (B 3) fremsat den 8. oktober 2008 af Peter Skaarup (DF) m.fl.

Beslutningsforslaget er optrykt efter ønske fra DF.

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre politiets aflytningsmuligheder

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte forslag om ændring af retsplejeloven således, at politiet kan få rettens tilladelse til at aflytte en person, uanset hvilke telefonnumre og kommunikationsmidler denne benytter, samt at udvide aflytningstidsrummet fra maksimalt 4 uger til maksimalt 8 uger og med forlængelsesmulighed for 8 uger ad gangen.

Bemærkninger til forslaget

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der er behov for at forbedre politiets muligheder i forbindelse med aflytninger af mistænkte. Forslaget har specielt sigte på telefonaflytning.

Baggrund for forslaget

For at undgå aflytning skifter kriminelle ofte telefonnummer, specielt mobiltelefonnummer. Taletidskort gør det muligt for kriminelle at skifte mobilnummer hurtigt og billigt. Ofte er der tale om hårdkogte kriminelle som f.eks. rockere, kriminelle andengenerationsindvandrere, narko-handlere og bandekriminelle, der ved, hvad de gør. Nogle kriminelle skifter nummer dagligt, hvilket i praksis umuliggør telefonaflytning.

Reglerne for telefonaflytning er reguleret i retsplejelovens kapitel 71, hvoraf følgende fremgår af § 783, stk. 1:

»Indgreb i meddelelseshemmeligheden sker efter rettens kendelse. I kendelsen anføres de telefonnumre, lokaliteter, adressater eller forsendelser, som indgrebet angår« (uddrag).

Bestemmelsen betyder, at en kendelse til telefonaflytning i realiteten er forældet, længe inden den er afsagt af retten, da den kriminelle for længst har skiftet telefonnummer. Politiet skal derfor i retten endnu en gang for at få en ny kendelse, der måske også allerede er forældet, og sådan kan det blive ved. Spild af politiets og rettens kostbare tid.

Det skal derfor efter forslagsstillernes opfattelse være muligt for politiet at få en kendelse til aflytning af en person, dvs. en kendelse til at aflytte alle den pågældendes persons telefoner og øvrige kommunikationsmidler, uanset hvor mange og forskellige disse måtte være.

Desuden bør kendelsen gælde i et længere tidsrum, end det er muligt i dag. I § 783, stk. 3, hedder det:

»I kendelsen fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages. Dette tidsrum skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Tidsrummet kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved kendelse.«

Det er forslagsstillernes opfattelse, at bestemmelsen skal ændres således, at tidsrummet i første omgang gives for 8 uger og derefter kan forlænges med 8 uger ad gangen.

En sådan bestemmelse vil give politiet bedre mulighed for at aflytte og spare en del besvær med at skulle i retten hele tiden for at opnå forlængelse af kendelsen.

De to foreslåede ændringer af retsplejeloven vil forbedre politiets muligheder for effektiv aflytning, hvilket forslagsstillerne mener er nødvendigt i en tid, hvor den hårde kriminalitet vinder frem.

Forslaget er et helt oplagt i kampen imod den omsiggribende bandekriminalitet.